

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסגיים

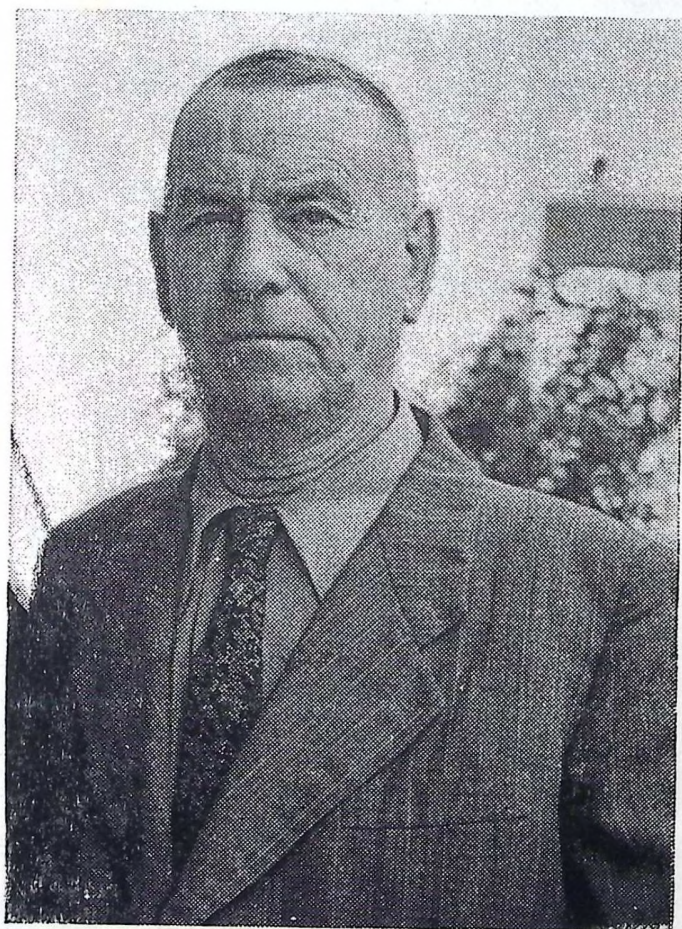
PIERRE GILDESGAME MACCABI SPORTS MUSEUM

תסדרות מכבי ישראל

מוקדש לצבי נשרי במלאת לו 85

8	מס. תיק: 8-1329
	מיקום פיזי: ארכיון, מכל: 0301
	שם התיק: הסתדרות מכבי ישראל - מוקדש לצבי נשרי במלאת לו 85
	שם החטיבה: פרסומי מכבי
	מתאריך: 01/01/1964
	עד תאריך: 01/01/1964
	מס. פריט במחשב: 1330

הסתדרות מכבי ישראל

מוקדש לצבי נשרי במלאות לו 85
ולרגל יובל מכבי וראשוני הראשונים

תמונת השער :
צבי נשרי בן 85

העורך — פנחס זהבי
בהוצאת הסתדרות מכבי ישראל.

דפוס "חדקל" בע"מ, רח' תושיה 2, ת"א, טלפון 35345.

ברכת נשיא המדינה

לחלוץ חליצת העצמות של נעורי ישראל, למורה הדגול
לתרבות הגוף שהשכין רעננות של רעות ושמחה עשרות
בשנים מאז ימי העליה השניה, לאהוב תלמידי הגימנסיה
העברית הראשונה, ואביר תנועת המכבי במדינתנו, לידידי,
למר צבי נשרי, יאריך ימים, מיטב הברכה!
ינוב בשיבה טובה, והוקרת תלמידיו, חברין ורעיו
תעטרנו.

(—) זלמן שזר

נשיא המדינה

ברכת ראש הממשלה

נשרי ידידי,

באלה הימים אתה חוגג מלאת לך שמונים וחמש שנה.
פסעת רק חמש פסיעות איתנות מגבורות והלאה.
בחיים ארוכים ועשירים שלך, לא זכית מן ההפקר:
מיום עלותך ארצה לפני חמישים שנה ויותר, לא פסקת
מלטפח את החינוך הגופני, למען יהיה משכון לרוח
בריאה. היית הראשון למורי ההתעמלות בארץ, ממיסדי
אגודת "מכבי" וממארגני תנועת הצופים העבריים. העמדת
אלפי תלמידים וחניכים שגופם ונפשם אומרים לך תודה
עד עצם היום הזה.

לא במרות מחנך בוגר ולא במשמעת המשרוקית בטאת
את כשרונך ואת תכונותיך המיוחדות. הליכותיך ואורח
חיך הם שמשו מופת — שופע חיות ופעילות. הנך מקפל
בתוכך את הצרוף המופלא של נפש בריאה בגוף בריא.
מי יתן ויאריכון ימך כאורך הדרכים והנתיבות
שסללת ודרכת עליהם במולדת, מוקף תלמידים ומעריצים
במשך כל השנים — עד מאה ועשרים.

בברכה ובידידות,

(—) לוי אשכול

ראש הממשלה ושר הבטחון

לבאדנפאול שלנו צבי נשרי-בן ששים

(מאמר זה פורסם לפני 25 שנה)

...המועצה הארצית של המכבי הצעיר א"י (כ"ז כ"ח טבת תרצ"ח) שולחת את מיטב ברכותיה לחבר החביב והנערץ צבי נשרי, למלאות לו ששים שנה, שמחצית מהן הקדיש לחינוך הנוער העברי בארץ ומאחלת לו אורך ימים ושנים". (מהחלטות המועצה הארצית של המכבי הצעיר).

הפשוטות בה נוסחה החלטת זו, העדפת „החבר החביב והנערץ" על שם תפקידו של נשרי כ„מפקד הארצי של המכבי הצעיר" באה בכוונה תחילה, — כדי להתאים את הברכה לאוירה, בה פועל וחי את שנותיו הברוכות לחינוך הנוער העברי בארץ האיש הפשוט רב הפעלים, חברם החביב של אלפי בני הנוער משכבות וחוגים שונים, וראשה הנערץ של תנועת „המכבי הצעיר" בארץ, החבר צ. נשרי. כי איש פשוט בחסד עליון הוא נשרי בכל אשר תפנה: בהליכותיו, בהתנהגותו, באורח חייו ושיטת עבודתו. שפה אחת לו עם ראש קבוצה צעיר הבא להיעץ אתו על הקשיים, בהם נחלק בהדרכת קבוצתו; עם ראש סניף קטן המבקש את עצתו בלבטיה ובבעיותיה המיוחדות; בפגישות חברים גדולות, בהן הוא מוכה את שומעיו הצעירים בכשרון הרצאתו, בזכרונם המצויין ובקולו הכובש את הלב; בישיבות המפקדה הארצית בהביעו את דעתו המדודה והשקולה; בכל הוסדות העליונים של תנועת המכבי, בהנהלת הכינוסים, ה„מכביות" וכו'. בשום מקום אינו מגביה את קולו ואינו מגמיכו, שקט ושלום נפשית קדושה מלוים אתו בכל מקום ובכל מצב. בסערת הויכוחים בזמן התנגשות של דעות המביאה אתה התרגשות של אימפסיוניסטים, התרגזות של רתחנים, וקולות עולים מעלה ומעלה עד שגובלים בצעקות, ויש לך הרושם שעוד מעט תתפוצץ המועצה או תסגר ברעש והמולה באין מוצא אחר — היו בטוחים שלא יקרה שום דבר, אם נשרי הוא היושב ראש באספה. בתנועה אחת קלה הוא ישיקט את המתלהבים. הוא לא יצלצל בלי הפסק, לא ידפוק על שולחן הנשיאות, גם לא יצעק כדי השתיק את האולם. נשרי — ישר. ומיד יתקררו המוחות ושתיקה תשתרר בכל פינה ואת הדממה הפתאומית יפסיק נשרי בקולו הטוב: „חברים, כך אי אפשר".

כי דרכי השפעה מיוחדת יצרה לה אישיות זו: במקום הוכחות תוקפניות — הסברה נוחה ומלבבת, כלי-זינו המלחמתי הכובש ומשכנע — שקט נפשי מוחלט. שקול דעת קר ורציני, ועל הכל — אהבת-אב נאמנה השופעת ממנו לכל מי שנודמן לו לעבוד ולחיות בחוגו ובמסבתו, בה שוכן השלום ושולטת האהבה.

כתבנו כבר הרבה על נשרי בהזדמנות יובלו, ובעיקר העריכו את פעולותיו ויצירותיו מאז נהיה לראש קבוצה צופית ב„הרצליה" שבתל אביב ועד עלייתו לסמל את הטיפוס של מחנך הנוער בימינו. אצל נשרי האישיות עצמה, תכונותיה הנפשיות וסגולותיה האינדיבידואליות מהוות נכס יקר יותר מאשר פעולותיו הברוכות בכל ענפי החנוך הצופי והספורטיבי.

„סדר דיקנות משמעת" הכריזה תנועת התחיה הגופנית של עם ישראל „המכבי", ומי כמוהו הגשימה במלואה? הראיתם את נשרי בעבודתו החנוכית ובחייו הפרטיים? השוחחתם פעם עם חניכיו? (רבים הם כיום אנשי שם, התופסים עמדות חשוכות וממלאים תפקידים אחראיים בצבור) אם לא — הרי לא ידעתם מה פרוש המלה „הערצה" ולא ירדתם לעומק הערכים החנוכיים שיכול ליצור איש, שראשית כל הוא מרבה לדרוש מעצמו. על כן לא הצליחו התלמידים מן המחזורים הראשונים של „הרצליה" אף פעם לשפוך לתוך מיטתו של ראש קבוצתם אורלוב (נשרי) אף כוס מים אחת בעד אי הופעה ב־5 בבוקר על מגרש בית הספר לעבודה פיסית לפני הלימודים, אחרי שהוא הרטיב

אותם לא פעם במים קרים בימים ההם, בזמן שהשחק לישון „עוד קצת“ גבר, על הרגשת החובה ל„התייצב“. ודיקנות — לכך לא רק חינוך דור שלם של נוער אלא התחנך, אימן את גופו, כבש את יצרו והכריח את רצונו להכנע למוצא פיו, לדיוק נמרץ בכל התנאים. אם יש לשעזן ערך — הרי יותר מכולם אצל נשרי: לכל שעה וחלקיה — תכנית וסדר. מי שהוא אמר, שגם בהליכתו כרגיל לבית הספר אפשר למצוא את הקצב המתאים, שבו כל אבר עושה את תנועתו. רק במועצה האחרונה בשנה המקרה שכדאי לציין: היה זה בעצם הדיון על התקנון, נקודה שנהפכה לפלוגתא בין שני צדדים שנוצרו מסביבה, ובאמצע מעלה נשרי את שרוול מעילו, מביט אל השעון ואומר: חברים! אני הולך; השעה 11.30. קפצו צירים ונסו להשפיע עליו: היתכן? אנחנו מוכרחים לגמור דבר זה הלילה. והוא בפשטותו משיב: „האינכם יודעים, שבשעה מאוחרת זו בחורים כמוני צריכים כבר לשכב במטה כשהם מכוסים בשמיכה?“ בשתתקו כולם. הפשטות והבטחון בצדקת דבריו, שבה נאמר המשפט — שיכנעו את כולם. לא דאגה אנוכית כאן — בהחלט לא. זוהי הדיקנות העליונה של נשרי. הוא הלך כשמבטי ברכה מלווים אותו.

מאז מלחמת הבורים קמו ורבו יחידות צופיות בעולם כולו. מסוף עולם עד סופו חדרה הצופיות, וקמו לה גם מדריכים ומנהיגים מוכשרים, אבל באדינפאול שני לא קם עד היום הזה. כי הוא חינוך נוער למעשים טובים בלי לחיות כומר, הקים אורחים נאמנים, בלי להיות מורה. נתן לעם חיילים אמיצים בלי להיות גנרל, ואם כי באדינפאול קיבל הצטיינות ומדליות שונות, ואף בתואר לורד הכתיר אותו המלך, הרי המוני הנוער בעולם כולו אינם יודעים את ה„סיר“ וה„לורד“ באדינפאול. באדינפאול בלבד נשאר להם כמלת קסם, שמוזכרים אותה בהערצה, כסמל. לעם עני ואביון נולד נשרי, לעם ללא ארץ וללא מלך, בלי תארים ומדליות, אבל דוקא היא הנותנת, שחשובה פרשת פעולתו ויופי אישיותו של נשרי וישאר לנו לאורך ימים ושנים ללא כל תואר ובלי הצטיינות החבר צבי נשרי.

הדבר היחידי שהנוער העברי בארץ יכול לגמול לאיש הפשוט הזה — הוא: ללכת בדרכיו, ואת התשורה הזאת נביא לשמחתו של נשרי ליובל הששים שלו: התנועה המתגאה בחברה העומד בראשה — רצונה עז ללכת בדרכיו, עוד הרבה שנים בפיקודו, למחר יותר יפה לעם ולארץ.

חזק ואמץ, צבי נשרי!

למורינו ורבינו מייסדי המכבי
ולצבי נשרי אהובנו

שפע ברכות
עד מאה ועשרים!

מכבי הצעיר

צבי נשרי
ומיסדי המכבי בישראל

היו ברוכים
ביום חגכם!

מכבי העולמי

עורר נא הותיקים!

נאמנים, אשר מסיבות שונות אינם פעילים עתה במכבי, אשר עלינו לארגנם לפעולה מתוכננת לעזרת המכבי בישראל.

חברינו הותיקים, אוהדינו וידידינו, רבים ב־ ארץ, ואם נגלה יוזמה ומרץ, נגביר פעולה באגודותינו וננהל תעמולת־הסברה רחבה בקרב הציבור, נכפיל וגשליש את מספר חברינו ו־ ידידינו, וע"י כך נחזק את אגודות המכבי בישראל ונצדידן קדימה.

הארגון שלנו צריך להקיף את כל אותם החברים והחברות, אשר היו אי־פעם במכבי ישראל או במכבי בחו"ל. מספרם של אלה מגיע לרבעות. על ארגוננו להמציא את הדרכים הנכונות והמתאימות בהן נצליח להחזיר את המכבים הרבים האלה לשורותינו ולנצל את כוחותיהם הארגוניים, הרוחניים והחומריים ל־ טובת המכבי בישראל.

הנהלת ארגוננו צריכה להקים מזכירות פני־ לה ומנגנון יעיל אשר יבצע מעתה ועד למכביה ה־7 את הפעולות הבאות:

א. לספח את המקסימום האפשרי של מכבים שב־עבר, מישראל ומחו"ל, וכן את כל משתתפי המכביות, לארגוננו.

ב. לארגן מפגשים, כנסים, מסיבות, טיולים וכו', עבור חברי הארגון, הן במסגרת ארץ המוצא שלהם והן במסגרת ארגוננו, לשם חיזוק הקשר החברתי ביניהם לבין המכבי בישראל.

ג. לארגן מגבית מכבית מאוחדת לטובת המכבי בישראל, אשר תקיף את העם בישראל וכן גם את כל התיירים הבאים לישראל.

ד. לטפל בהכנת כנס כללי בינלאומי של כל משתתפי המכביות באחד מימי המכביה השביעית.

המצע של ארגוננו יהיה:

1. המכבי מטפח את תרבות הגוף בקרב כל העם בישראל, ללא הבדל מעמד, עדה ומפלגה.
2. המכבי מחנך את חבריו לאזרחות טובה, לאחדות העם, למיווג גלוי ונעדרת ולאהבת ישראל.

3. המכבי פועל לטובת העם והמדינה. על המדינה והעם לתת למכבי את האמצעים ה־דרושים לביצוע פעולותיו הברוכות.

סיסמתנו היא: כל ישראל חברים במכבי! קדימה המכבי!

ההסתדרות להתעמלות ולספורט, "מכבי" י־ש־ראל, שנוסדה ב־"ח בתשרי תרע"ג (1912) ב־תל־אביב, סיימה השנה את יובלה הראשון והננו מקווים כי בימי המכביה ה־7 בקיץ 1965, תצוין חגיגת היובל של המכבי בישראל בצורה נאה ומתאימה.

המכבי בישראל דרוך לפעילות רבה לקראת העתיד, אולם לדאבוננו הגדול נתונות עתה אגודותינו וכן מרכזנו במצוקה כספית וארגו־נית גם יחד.

כידוע לכולנו, רובצת רובה של עבודתנו המכבית, כבעבר כן בהווה, על שכם חברים מתנדבים, ובימינו אלה אין כמעט אפשרות לבצע פעולה רצינית כלשהי בהתנדבות בלבד.

איגודי הספורט המעמדיים והמפלגתיים ש־ישומם וערכם היו דלים בעבר, התחזקו עם קום מדינת ישראל. כספים ציבוריים וממלכ־תיים זורמים לארגון הספורט המעמדי והפוליטי "הפועל" — תקציבו השנתי עובר את המיליון נוסף לכספים הרבים העומדים לרשות אגודו־תיו. לעומת זאת נלחמות אגודות המכבי ה־לאומיות והכלתיות מפלגתיות, קשה על קיומן. מרכז המכבי בישראל חסר אמצעים כספיים לניהול עבודתו הרגילה, ואין לו האפשרות להושיט עזרה חולמת לאגודותיו החלשות, ולא כל שכן, שאינו יכול ליסד אגודות מכבי חדשות.

תבינו איפוא, שלא נוכל — אנו, חברי המכבי הותיקים — להחשות ולהשלים עם ה־מצב הקשה בו נתון המכבי בישראל. ישנם בקרב הישוב בישראל מאות ואלפים חברים

ל צ ב י נ ש ר י

וראשוני הראשונים!

שאו ברכה נאמנה!

ישראל דננברג

"מצות אביב"

הבו גודל לראשונים

קשה ורבת מכשולים היתה דרכו של המכבי עוד באביב ימיו, כלומר לפני מלחמת העולם הראשונה. הדרך ממאבק זה עולה אלינו מתוך פרקי הזכרונות הכלולים באלבום המכבי יפו-תל-אביב, שראה אור לפני שנים אחדות בעריכת יוסף יקותיאל ודוד תדהר. לעת עתה, הופיע רק חלק ראשון וצנוע מאוד של אלבום זה. הדברים הכלולים בו, מקיפים את התקופה המסתיימת בשנת 1925 ואילו חומר רב נוסף הנמצא בידי הותיקים ויוצאי חלציהם, עודנו מצפה לגואלו. אכן, ההיסטוריה של המכבי באותם הממדים שהיא ראויה להם, עוד טרם נכתבה, ומי יודע מתי וכיצד תיכתב.

אכן, ארוכה היא הדרך המפרידה בין שנת 1912, עת שהאגודות להתעמלות מירושלים, יפו, פתח-תקוה, עקרון, ראשון-לציון, רחובות, נס-ציונה וזכרון-יעקב הקימו במשותף מסגרת ארצית מאוחדת למכבי, עד ימינו אלה, עת שהסתדרות המכבי מונה עשרות רבות של אגודות עם אלפי חברים מאורגנים בעיר ובכפר. אין זה גם בגדר של סוד, כי יתכן ובנסיבות אחרות יכול קצב ההתפתחות של המכבי להיות מהיר ונרחב הרבה יותר מכפי שהיה משך יובל השנים שחלף, אך כל נתביש נא, גם בכל מה שהושג עד כה, באשר כאמור, דרכו של המכבי לא היתה מעולם סוגה בשושנים ואך פלא הוא שלמרות הקשיים והמכשולים, ידעו תמיד חברי המכבי וגושי דברו באשר הם שם, לתת דחף רציני למפעלים חדשים מבלי להסתפק ב"יש" בלבד.

יוסף יקותיאל שלנו, הוא ולא אחר, הגה את רעיון ה"מכביה" שקדם עור ועצמות בשנת 1932 וכיום רעיון זה הנו בחזקת נחלת הכלל שאין עליו יותר עוררין. שש המכביות שנערכו עד כה — ערכן רב הוא, מבחינה לאומית, בעיקר בימים בהם מדברים וכותבים כה רבות אצלנו על הידוק הקשרים בין ישראל והתפוצות והצורך הדחוף להציל ישובים יהודיים, קרובים ורחוקים, מצפרני הטמיעה וההתבוללות.

צבי נשרי הוא הותיק שבותיקים ובעצם ישו-תו מסמל הוא בתוכנו תקופה רחוקה, שהיתה ואיננה עוד. הבו גודל לצבי נשרי ולראשונים בכלל, כי בלעדיהם, מי יודע אם היינו מגיעים עד היום וזוכים להיות עם חופשי במולדתו ההיסטורית. פעלם של הראשונים — כל ישנה מן הלב, לעולם.

מאז "ימים ראשונים" של המאה הנוכחית ועד היום כבר זרמו מים רבים לים ובינתיים הולך וגדל בתוכנו דור אשר את מעשי הראשונים לא ידע ועל פעלם שמע אך מעט מאוד או לא שמע בכלל. זו היא אמנם עובדה מצערת למדי, אך היא הינה חלק בלתי נפרד מחיינו המצטיינים בדינמיותם ובמכלול הבעיות בו מת-לבטים אנו יום יום, שעה שעה.

יבורך על כן כל תאריך שמגמתו להזכיר נשכחות ולגולל בפנינו שוב פעלם המבורך של הראשונים. אכן, מבין הראשונים ממש, אלה שסללו את הדרך לתנועת ה"מכבי" והניחו את היסוד לחינוך הגופני שלנו בכלל, עולה כי מגדלור מאיר שמו של צבי נשרי (לפנים אורי-לוב), שהערב אנו מציינים באורח חגיגי את דבר מלאות לו שמונים וחמש שנים.

צבי נשרי הוא איש העליה השנייה, הוא עלה ארצה מרוסיה ומשך עשרות בשנים, עד צאתו לפנסיה, נשא בעול החינוך הגופני וההדרכה הספורטיבית בגימנסיה העברית, "הרצליה", שראשיתה עוד בשנת 1906, כלומר שנים אחדות עוד לפני שהונחה אבן היסוד ל"אחוזת בית", היא תל-אביב של ימינו.

היום ישנם בארץ מאות רבות של מורי ספורט, אך בימים הרחוקים ההם היה נשרי מורה הספורט המדופלם האחד והיחיד, הוא היה בנידון זה, "חלוץ העובר לפני המחנה". מאידך גיסא, לא היה צבי נשרי מעולם מורה להתעמלות בלבד. ההתעמלות והספורט לא היו בידו אלא אמצעי יעיל כדי לקחת את לבו של הנוער ולהגשירו כרבעי לקראת מילוי היעוד הלאומי בתקופה מאוחרת יותר. נשרי וחבריו הקרובים ידעו לקרב אליהם את הנוער ולהשפיע עליו בכיוון הנכון ובוה טמון היה עיקר כוחם. האגודה הספורטיבית הראשונה בארץ-ישראל נוסדה ביפו ע"י הרופא ד"ר ליאו כהן, בשנת 1906. שמה של אגודה זו היה, "ראשון לציון" והיא מנתה תחילה שלושים חבר בסך הכל. אגודה צנועה זו, ממנה צמח אחר כך המכבי ואילו בשנת 1913 נערכה ברחובות פגישה אר-צית כללית של נציגי האגודות שהוקמו במקור מות שונים תוך פרק זמן זה. המכבי טיפל כבר אז לא רק בהדרכה ספורטיבית בלבד, אלא בי-ביצוע שורה שלמה של יעדים לאומיים חשובים אחרים, כולל מלחמה במיסיון, פעולה מתמדת להשלטת הלשון העברית וכו'. כל תקופה הולידה יעדים משלה.

צביוני נשרי מספר...

עלילות גבורה ותקומה, אז בזמנים היפים

פעם היו דיליוֹאנסים והיום יש אוטומובילים, פעם היו הולכים — ברגל — שלוש שעות מיפו לתל-אביב והיום טסים לירח, פעם היינו ספורי-טאים, והיום... היום יש פוליטיקה. זו דרכו של העולם. משתנים הזמנים, משתנות התקופות. בשנת 1904, עם גבור המאורעות והפרעות

כשהיינו צעירים
...חזקים

ביהודי רוסיה, החלטנו, קומץ בחורים, להתארגן ולעלות יחדיו לארץ-ישראל. היתה זו עליה גדולה, שהורכבה בחלקה מיהודים ש"התחמקו" משרות בצבא הסובייטי. זוכרני, שנתיים מאוחר

יותר, בהיותי בפתח-תקוה, שם עבדתי כמזמח לעשיית עגלות, שמעתי על התארגנות על כ- 30 בחורים צעירים אשר החליטו לעמוד בגבורה מול רדיפות הערבים שהחשיכונו לנכובי דרגה מהם.

באותה עת חדל הכרון רוטשילד לתמוך ב"מושבות, דבר שגרם לנדידה עצומה וירידה (כן, גם אז...) מן הארץ. כדי להגן על הזקנים והילדים חייב היה לקום ארגון שיאגד את בני הנוער הצעירים (מעל גיל 16). ואכן, החלום קם והתגשם. שמו של מארגן החוג, היה ד"ר ליאו כהן (רופא הגימנסיה), שמקום הולדתו היה קישנינוב. ד"ר כהן אסף 500 פראנק כדי לקנות מכשירי התעמלות וחזיון שרירים, ש"הובאו לראשונה לבית ספר, "עזרא".

שעה שהגיעה לאוזני ב"מלכסי", שמע הקבוצה שהתארגנה, שמתי מיד פעמי לעבר המקום. ביקרתי בגימנסיה שמאחורי הסראייה. היה זה בנין בן שתי קומות (2 חדרים). עם היכנסו למקום פגשתי באשת המנהל שעשתה ספונג'ה. האחרונה הוליכתני למקום משכנם של הספורי-טאים, שעשו אותה שעה התעמלות בהדרגת מדרג בולגרי בשם פארדו (מיוצאי בולגריה, בן 28).

שנה מאוחר יותר, בשנת 1907, קיבלו הבחורים, "שוק", רציני עם היוודע השמועה שפארדו ירד מן הארץ. מאחר ושרתתי 4 שנים בצבא הרוסי ובנוסף על כך הצטיינתי ב"מלמד" ב"חדר, דבר שהיה ידוע לחברים מוזנסון ובוג-רשוב, מנהלי הגימנסיה, שאגב היו שכני ב"אוקראינה, נעשתה אלי פניה שאשמע כמורה התעמלות כדי להציל את העדר שנשאר ללא רועה. התניתי תנאי: אעבוד בתור נסיון לחצי שנה ואז יותן לי לצאת למסע לימודים והש"תלמות בחו"ל.

מורה ההתעמלות

אותה שנה היה מקום הימצאה של הגימנסיה בנוה-שלום. מיטב הירירות וסלתה ושמנה של האצולה הערבית דרה בסביבה. בכניסה לגימנסיה היתה אורווה שנקבעה כחדר אימונים, או במילים אחרות, אולם ההתעמלות. החוג ש"התארגן בזמנו על ידי ד"ר ליאו כהן, "נזרק" מבית ספר, "עזרא" עקב שמועות על היות חלק

מהבחורים סוציאליסטים. מנהלי בית הספר פחדו מתגובות השלטונות התורכים ודרשו מהבחורים לעזוב את המקום.

כך עברה הגימנסיה (והחוג) בשנת 1908 ל-מקום חדש במושבה הגרמנית (3 קומות). ב"תקופה זו למעשה הוקם המכבי. מאחר ולא רצינו לתת לחוג שם שיעורר מחשבות כמו זה המכבי (על מרד וכו'), הוחלט לתת את השם "אגודת ההתעמלות ראשון לציון". יפן. ההת-ארגנות הפומבית נתנה עד מהרה את תוצאותיה. בחורים צעירים מכל המושבות פנו בבקשה לצרפם על מנת ליתן לחוג צורה ענפה ומאורגנת יותר. לאחר מספר חודשים נערך מפגש-אחים בכורה. הכנס הראשון ברחובות גילה ל-ערבים, כי איננו יותר "בני מוות", כל החי והרענן מכל קצוות ארץ ישראל שם פעמינו לרחובות. 1000 בחורים נרתמו לתחרויות ספורט שונות. פתח את הבינוס ד"ר מוסנזון בנאום נלהב ולאחר מכן החלה התחרות עצמה. אל הבחורים נילוו שתי חביות מים שהובאו על

עגלה. אגב, הכינוסים הללו נמשכו עד 1914, שנת פרוץ המלחמה העולמית הראשונה.

שנתיים לפני פרוץ המלחמה (1912) הוכרו לראשונה בפומבי על הקמת ה"מכבי". בכל המושבות צצו כפטריות אגודות מכבי, הועברו השתלמויות מדריכים (לראשונה, בזכרון-יעקב) בטבע והתעמלות. מניחי היסוד היו דב משה ודוד למפרט, משה חסין ומשה דנין ז"ל. מאוחר יותר נכנסו לפעולה יוסף יקותיאל ודוד תדהר, שהיו אז, בתחילה, "צוציקים", ולא הצטרפו כי היה חוק לא לקבל חברים מתחת לגיל 18. אגב, באחד הכינוסים נפלו לשעת פתאום לחדר שני החברה העליונים. מסתבר, כי הם הציצו דרך החלון ו...טרח, נפלו.

זהו זה. את המשך אתם יודעים. כיום אני נוסע בקו 5. אני רואה צעיר עולה ויורד כעבור תחנה אחת. נו, מה תגידו על זה?

סופר לפ. זהבי

כך חגגנו את יובלנו

אפשרויות רבות לפנינו

מסגרת אשר תאפשר לו להתחזק בגוף ובנפש לקראת המאבק המדיני והמדינה בדרך.

תנועת המכבי היוותה אחת הפונקציות החשובות במסגרת הפעולות שנעשו בתקופת "המדינה בדרך" לקראת הגשמתה, והיא מהווה גם היום פונקציה חשובה במלאה תפקיד רם מעלה בחיי המדינה, אם כי בתנאים ונסיבות לגמרי שונים.

אין פלא שהלך הרוח החדש, אשר התפתח לגבי תפקידים ממלכתיים בשדרות העם וביחוד בשורות הנוער, הטביע את חותמו על כל הגורמים אשר נטלו על עצמם תפקידים ציבוריים מסוג זה או אחר. ביחוד מורגשת תמורה זו בחיי הספורט, שבהם מסיבות שונות, שאינני רוצה לעמוד עליהן כאן, חל תהליך של מעבר מהתנדבות — חובבות למקצוענות — תכליתיות.

ארגוני הספורט, אשר בתקופה טרום-מדינית ניהלו את פעולתם על בסיס התנדבותי גרידא (פרט לארגון, "הפועל" שמן הרגע הראשון הנהיג שיטת עבודה ע"י שכירים), עמדו לפתע פתאום בפני ההכרח לגייס אנשי מקצוע בשכר, לקיום פעולותיהם ודבר זה גרם להכבדה רצינית על ניהול העבודה והרחבתה, בהתאם ל צורך שנגרם ע"י ריבוי האוכלוסיה.

המכבי נפגע יותר קשה מכל התנועות מיתחילך זה, כי לרשותו לא עמדו מקורות כספיים הנדרשים לכך. כעבר גם היום מושתתת עובדתו המרכזית והסניפית על כוחות מתנדבים, אשר מוסרים מרוב זמנם ומרצם לפעולות המכבי. נוסף לכך, הצעירים בתקופה של לפני קום המדינה שאבו השראה וינקו מההתלהבות ורוח ההתנדבות של הוריהם, ולרובם ככולם היה צורך נפשי ללכת בעקבותיהם ולתרום את חלקם בכל מה שנראה או כהכשרה לקראת הקמת המדינה.

לא חוק ממלכתי שהוכתב ע"י שלטונות או מוסדות, אלא הרצון החפשי להשתלב בתוך כל הנעשה, הדריך את הנוער והגיעו להכנס למסגרות שונות, ולהפעיל את עצמו לפי הצורך גם בהלך מחשבה זו חל עתה שנוי רדיקאלי. הנוער של היום נעשה יותר נוח, יותר אנוכי, יותר לחוט לחיים נוחים, בידעו כי המדינה קובעת לו את החובות הלאומיים, והוא ימלא אותם על הצד הטוב לפי החוק.

עם זאת, חייב אני לקבוע כי הרעיון המכבי

(סוף בעמוד 18)

בבואנו למפגש חברים של "ראשוני הראשוני" מיסדי ובנוי המכבי מבראשיתו בארץ-יש-ראל, עולים הרהורים על העבר המפואר של תנועתנו, ומתעוררת נטיה להשוואה על הימים ההם ועל המצב השורר היום.

רבים מהחברים שיכבדו את מסיבה זו בנוכחותם, ויעלו זכרונם על המניעים להקמת המכבי ועל החזון שפעם בלבם של המיסדים והפעילים — כולם בעלי מעמד נכבד ומכובד, ועל המטרה הנעלה והנשגבה שעמדה בפניהם, בודאי ישאלו את עצמם, באם המציאות, כפי שהיא מצטיירת היום, הצדיקה את מאמציהם ואת התקוות שתלו בתנועה זו ובהתפתחותה.

אודה, שאני לכשעצמי מתקשה לענות בפה מלא לשאלה זו מבחינה סובייקטיבית, אולם כול אני במצפון נקי להשיב בחיוב, מתוך ראות אובייקטיבית.

ההתפתחות המהירה של הארץ, ריבוי האוכלוסיה, ועיקר העיקרים המעמד אשר הספורט תופס היום בעולם, נותנים מקום לחשוב כי אכן המכבי במסגרת הנוכחית לא צעד יחד עם גידול זה, ובמקרים מסויימים ניתן לומר שהוא דרך במקום ובשטחים שונים אף נסוג במקצת. ברם, אין כאן כל מקום לחישוב מתימטי. עם הקמת המדינה נפסחו תפקידים לאומיים רבים לנחלת כל האומה לפי חוקים ממלכתיים מוכתבים. השאיפות הלאומיות של המדינה בדרך קבלו מפנה וממהות אחרת, עם השגת מטרתה הנשגבת — הקמת המדינה.

ההתנדבות ורוח ההתלהבות שפעמו בלב כל תושב ארץ-ישראל דאז, תחת השלטון העות'ומני והמנדט, והרצון של כל פרט ופרט בדרך זו או אחרת, לתרום את חלקו להשתרשות והתגשמות הרעיון הציוני ולטיפוח הלאומיות בקרב הנוער, שימשו גורם לרגלי ראשוני הראשוני אשר בהתאם לסיסמת מקס גורדאו ראו בחיזוק הנוער הדרכתו והשרתו הפיזית והרוחנית, והכוונתו למחשבה ולרעיונות הלאומיים, אחד הדברים החשובים להגשמת השאיפה הצינית של עם יהודי וחופשי במולדתו.

אין ספק שזו היתה המחשבה היסודית, בעת שהוקמה תנועת המכבי בגולה בין הגויים, וזו היתה המחשבה היסודית והעקרונית כאשר ראשוני הראשוני התחילו לארגן את הנוער העברי בארץ, עוד בתקופת השלטון הטורקי, ב-

המכבי' ומלחמתו בהתאחדות לספורט

בהתהוות והתפתחות הספורט בעולם, נקבעו מסגרות בינלאומיות ולאומיות — התאחדויות — אשר מהוות את הגוף העליון לפעילות ספורטיבית. תפקידן והשפעתן רחבה ורבה, בעיקר בשטח הייצוגי, הפיקות והתוויית תכניות לפעילות מסודרת ומאורגנת בענפים השונים. קיימות מתכונות שונות בארצות, כמו התאחדות נפרדת לכל ענף וענף, או התאחדות כללית המאגדת בתוכה את כל הענפים.

אחדות הספורט. התקיימו שיחות, בהם השתתפו בשלבים מסויימים נציגי משרד החוץ. היה זה בשנים הראשונות לקום המדינה, ונמצאה הדרך לשיתוף הפועל בהתאחדות, על אף שלא ניתק את חברותו מ"ארגון הנפל" של תנועת הפוע"ל. היום ממשיכות מספר מדינות בודדות את פעילותן הספורטיבית במסגרת זו והפועל הוא אחד מנושאי הדגל הראשיים בארגון זה, וה"נימוקים אתו."

המכבי, עם הצטרפות הפועל להתאחדות, הסכים שהניהול ייעשה במשותף, דהיינו, ההנהלה וועדות מקצועיות מבוססות על הרכבים פרייטטיים. מתוך ראות לאומית רחבה לשיתוף כל הגורמים, ויתר המכבי על שליטתו במוסדות, לא דרש ולא הגיש לפרעון את השר. עבור הנחת היסודות ונשיאת הנטל הכבד, התקציבי והארגוני, במשך השנים. ראינו בהצטרפות הפועל, ולאחר מזה ארגונים אחרים, שותפות כנה להעלאת הרמה של הספורט הלאומי.

שותפות זו נמשכה כ-12 שנה, עד אשר הפועל, תוך רצון של השתלטות, עשה הכל כדי לערער את העבודה המשותפת המוסכמת, תוך הבאת נימוקים שונים, כמו חלוקה דמוקרטית וכו', ותבע לבסס את ההנהלה על יחסי כוחות מספריים. ברור, כי מבחינה מספרית קשה במדינת ישראל, לכל גוף שהוא, להתמודד עם הפועל, אשר נוסף לתקציבים ממלכתיים העומדים לרשותו ע"י ההסתדרות, רק לו דריסת רגל להקמת סניפים במקומות התיישבות (קיבוצים ומושבים), ברחבי הארץ, וכן במחנות עולים, לעומת המספר הקטן של ערים ומושבות, שבהם יכולות מסגרות אזוריות להקים אגודות ספורט, כך שאין פלא, כי בתנאים האלה יחס המספרי יהיה תמיד לטובת הפועל.

אולם השאלה שעמדה היתה, האם בספורט

במדינת ישראל, ואולי יותר נכון עוד לפני הקמת המדינה, בשנות ה-30, הוקמה התאחדות לכדורגל ולאחר מזה התאחדות לספורט, ה"מאגדת את כל ענפי הספורט, פרט לכדורגל וטניס — הפועל כגוף עצמאי וכמובן הקים לעצמו התאחדות נפרדת. הקמת ההתאחדות ו"ההכרה ע"י המוסדות הבינלאומיים, יש לה חשיבות מעשית ועניינית, כי מבלי הכרה זו אין אפשרות להתמודד עם ספורטאי מדינות אחרות וכן אף לא להשתתף במפגשים הבינלאומיים: אולימפיאדה, תחרויות אזוריות וכו'.

המכבי הוא הוא שביזמתו ובכח עבודתו ו"התמודדו, הניח את היסודות והקים את ההתאחדויות בישראל. היתה זו עבודה קשה ש"חברים יקרים הקדישו לה ימים כלילות. היו בעיות מקומיות, בעיקר בשטח הכדורגל. קבוצות בריטיות מאנשי צבא, קבוצות ערביות — וסיבוכים לא קטנים. אך תוך מאבק ושיקולים נמצאה הדרך ועובדה היא שההתאחדות מאז ועד היום ממשיכה בפעילותה, תוך הרחבת אופקים. גם מבחינה כספית היה המכבי חייב לשאת בנטל ולא היה מי שיסייע לו בעניין זה, כי ברור שממשלת המנדט לא ראתה מחובתה לתמוך במוסדות אלה. שנים על שנים פעלו ה"התאחדויות בהצלחה ואייחס את רשימתי זו ביחוד לפעולות ההתאחדות לספורט.

הפועל בזמנו, לא מצא לנכון להצטרף להתאחדות, אלא העדיף להשתייך לתנועת ספורט הפועלים הבינלאומית, שבמסגרתה הוא פעל ופועל עד היום. בתקופה שלאחר מלחמת ה"עולם השניה, כאשר נתברר שהיקף החברות והפעולה במסגרת תנועת ספורט הפועלים מצ"טמצם והולך, באשר מדינות שמעבר המסך מתערות מאיגוד ספורט הפועלים הבינלאומי, הגיע הפועל למסקנה כי רצוי ומוטב שיצטרף להת-

לא תוכרענה תוך הבנה, אלא ע"י הכרעה בהצבעה, הפכו לקובעים אותם ארגונים שקיבלו נציגות אחת בהנהלה החדשה. אם לזאת שאף הפועל — אני מסופק.

ואני מוסיף ואומר. לדעתי זה לא טוב ולא בריא שהנהלה מורכבת מ־5 חברי הפועל, 3 מכבי, 1 בית"ר, 1 אליצור, 1 אס"א ויו"ר נייטרלי, עו"ד חוטר-ישי, שנקבע ע"י כבוד השר.

שאלתי הגלויה להפועל, היום לאחר המאבק, האם כל כך גרוע היה בעבודה המשותפת? אם לא היה בריא וטוב לספורט ששני האירגונים הגדולים במדינה נתנו את הטון מתוך אחריות ושותפות לפתוח הספורט ולא נתנו פירצה לאפשרות הכרעה מסוג זה בספורט?

אזכיר שהועד האולימפי הבינלאומי שזה המוסד הקובע והחולש על האולימפיאדה, המפ" על הגדול ביותר, מורכב מאישים בלי בסיס של יחסי כוחות של מדינות גדולות או קטנות והיושבים במוסד זה עושים הכל לטובת הספורט, כך שגם כיום הפעולה כפי שהתנהלה בשותפות הפועל והמכבי היתה לדעתי הברירה הטובה ביותר.

אינני יודע כיצד יתגלגלו העניינים, אך דבר אחד ברור בין במתכונת זו או אחרת בהתאחדות, המכבי חייב לחזק את שורותיו, להקים פניפים חדשים ולהרחיב שורות הספורטאים. זאת ניתן להעשות באם יעמידו המוסדות הקרובים להשקפת העולם של מכבי, שהנה תנועת ספורט ל־אומי, וכן גם היירידים הרבים, את הכלים והאמצעים הדרושים. אני משוכנע שיש שטח פעולה רחב, יש יעוד להתפתחות המכבי בישראל.

ברכת ח.כ. ברוך עוזיאל

אני מצטער מאד על שלא אוכל להשתתף בכנס שהוא מאורע גדול בלי שום ספק וב־מסיבה לכבוד ה"מכבי" הצעיר בשרי, כיון ש־נמצא אני מחוץ לגבולות המדינה.

שולח אני איפוא בזה את ברכתי הרבה לכנס ולותיקי המכבי, לכל החברים הנאמנים שהקדישו מזמנם היקר שנים על שנים לתחיה הגופנית של עמנו שהביאתנו עד הלום.

חזק ואמץ

(—) ב. עוזיאל, ח.כ.

יש חובה לתת עדיפות לארגון אחד על משנהו? האם בישראל, לפי המתכונת המיוחדת של ר־כנוי אגודות במרכזים, יש לתת עדיפות לצד אחד על פני השני, מה עוד, שידוע כי הכל נקבע למעשה במרכזים. לכך יש תשובה אחת — לא ולא.

המכבי, מתוך ראות ומבט לטובת הספורט, חשב שאסור לו לוותר על הקיים ונאלץ לעמוד מול עמדת הפועל, אשר הצליח, הודות לכוחותיו ואפשרויותיו, ואולי גם השפעתו, לגרור ל־עמדתו ארגונים אחרים, אשר לא התעמקו ב־בעיה זו במידה מספקת, ואולי משום כך גם נתנו יד להפועל במזימתו. בהחלטה בלתי חוקית אשר נקבעה רק ע"י נציגי הפועל בהתאחדות, נקבעה אסיפה כללית. המכבי לא נתן יד ל־אסיפה זו והיא נערכה בהיעדר נציגי המכבי. גבירה הנהלה של 11 חברים והושארו שני מקומות למכבי. ברור שלא קיבלנו את ההחלטות ולא היכרנו באסיפה והחלטנו על אי־שיתוף פעולה. ידענו, כי אנו עלולים לפגוע בפעילות הספורטיבית, אך עשינו זאת מתוך חוסר רצון ובהכרח.

האחריות לכך חלה על הפועל, אשר הפר באופן חד צדדי הסכם שנחתם בזמנו, עם כניסת הפועל להתאחדות, ורק הפועל, אשר החליט על אסיפה כללית באופן חד צדדי, אחראי לכל מה שהתרחש בהקשר לכך.

המוסדות הממשלתיים ושר החינוך דאז, מר אבא אבן, תוך גילוי חשיבות לפעילות הספורט טיבית, זימן את נציגי המרכזים והביע את דאגתו למצב ואת תביעתו ובקשתו למציאת דרך להמשך הפעולה הספורטיבית בישראל ב־השתתפות כל הארגונים. לאחר דיון, הוסכם להקים ועדה שיושב הראש שלה ייקבע ע"י שר החינוך, ובהשתתפות שני נציגים, אחד מ־המכבי ושני, שיוצג ע"י הפועל. ואמנם, הוקמה הועדה בראשה עמד רב־אלוף יעקב דורי ו־חבריה, ד"ר א. ויינשל וח"כ ברוך אונגיה. הועדה התכנסה למספר ישיבות, הופיעו נציגי המרכזים ואישי ציבור כדי להשמיע את דעותיהם בהקשר לעתיד הספורט. לאחר דיונים רציניים הגיעה הועדה למסקנה כי יש צורך לנסח תקנון מחודש להתאחדות ונקבעה הנהלה לפי יחס מספרי שנקבע ע"י הועדה. כמו כן הוחלט כי היו"ר אשר נבחר לתפקיד לתקופה של שני־שנים ימלא, ייקבע ע"י שר החינוך.

אין ספק שהחלטה זו עירערה ושינתה את יסודות העבר, אבל מנגד לא נתנה להפועל את מה שהתכוון להשיג — את השלטון הבלעדי. מכל מקום אם נשאל, למה, בכל אופן, הביאו להתלטות הרי דבר ברור — כי במידה ובעיות

מאז ועד היום

שבא לארץ ורצה לפעול פה בחינוך הגופני. בתיווכו באו אלינו כמעט כל המורים והמורות, אשר במשך השנים עבדו אצלנו, ולפני כולם, בסוף העשרים, מאיר מרט, אותו צעיר מזהיר, אשר הוא אהבו כל כך ואשר בו הוא ראה תמיד ממשיך עבודתו. נשרי העניק לנו ספרות חשובה במקצוע וגם תולדות החינוך הגופני כתב. הוא חיבר כשרון חינופי מיוחד ואהבה עמוקה לילד. חינוך גופני היה לו, לפני הכל, חינוך, וכך נעשה המורה להתעמלות לאחר המחקרים החשובים בגימנסיה וביתר מוסדות החינוך, אשר בהם הוא עוד היה פעיל. אישיות המורה, היא גורם חשוב בכל חינוך. בחינוך הגופני, זהו גורם מכריע: לא קטן מספר האנשים, אשר בצבי נשרי רואים את מחנכם לכל חייהם. בתנאים המיוחדים של גידולנו המהיר בארץ, עם התפקיד לעשות מגורמים שונים כל כך עם אחד ומאוחד, נעשה החינוך הגופני לגורם בעל השפעה גורלית לעתידנו. האם ניתן לו בכל העבודה הגדולה העומדת לפני האומה, מקומו הראוי? צבי נשרי הראה את דוגמת המורה להתעמלות, אשר בראש וראשונה הוא מחנך. תקוותנו היא שיהיו רבים ההולכים בדרכו.

את צבי נשרי היכרתי אז עוד בשם צבי אור לוב, כמעט מזמן שבאתי, בהתחלת 1914 לארץ. ב-1909 נוסדה הגימנסיה „הרצליה“, ואני משער כי כמעט מזמן היוסדה הוא היה מורה להתעמלות שם. כאשר פגשתי בפעם הראשונה בתל-אביב, היה זה בחברת ידידי, קצת צעירים ממני, מהאגודה הציונית הסטודנטית שהיו מעוניינים בתנועת הספורט. עמם הוא זמם הקמת איצטדיון בתל-אביב. צריך להכיר את תל-אביב של 1914, כדי לדעת כמה נועזות, כמעט עד גיחוך, היתה בזמן ההוא המחשבה על איצטדיון בתל-אביב הדלה. אשתי הכירה אותו עוד לפני, מ„בר-כוכבא“ ברלין, אותה אגודה ציונית ראשונה להתעמלות וספורט, אשר ממנה יצאה התנועה הספורטיבית הציונית בכל העולם, וגם המכבי, אגודת-בת של בר-כוכבא ברלין. אז הוא גמר את לימודיו כמורה להתעמלות בשוויצריה והתכונן לעלות לארץ. אחר כך, ובעיקר אחרי מלחמת העולם הראשונה, עברו קשרינו לשדה החינוך העברי בארץ. כל פעם שהייתי זקוק, כמנהל בית הספר הריאלי, למורה להתעמלות או גם למורה, פניתי אליו. הוא שימש ככתובת מובנת מעצמה לכל אחד

אפשרויות רבות לפנינו

(המשך מעמוד 10)

קים והצעירים כאחד מילאו את חובתם כלפי התנועה? האם זה מוצדק שרבות חברים, מנהיגים וחניכים אשר התחנכו בשורותינו עומדים לגמרי בצד, אינם קשורים באופן פעיל בתנועה ואינם מתעניינים בגורלה.

חזקה אמונתי, כי במאמץ הקטן ביותר החברים האלה יוכלו להיות משענת חזקה למכבי, להשיט לו עזרה רצינית במקומות השונים בארץ ולסייע בליפסוף, הרחבתו ומילוי משימתו הנעלה בשטח תרבות הגוף והחינוך הנוער, שזה מהותו.

מכנס זה צריכה איפוא לצאת קריאה לכל חברינו וביחוד לותיקי התנועה, תומכינו, ידידינו ואוהדינו להתגייס לפעולות התנועה לעמוד ביתר-שאת לימינה ולסייע בה ברוח ובמעש למען תוכל למלא את יעודה הנשגב.

ולסיום: ברכה נאמנה למשתתפי הכנס „ראש שוני הראשונים“ ופעילי הפעילים וברכה מיוחדת לחברנו מורנו ורבונו צבי נשרי למלאות לו 85 שנה. מי יתן ונזכה עוד שנים רבות להשתתפותו בתוכנו במלוא הבריאות.

הנשגב חי ושריר ומהווה כח משיכה רציני בגולה ובמדינה. אנו מוצפים השכם והערב בי הצעות ובבקשות להקמת סניפים במקומות השונים, ורק בחלק קטן יכולנו להיענות לכך. קיום סניפים על על פעולותיהם השונות קשור בתקציבי הוצאות העולים בהרבה על היכולת לגייס הכספים באמצעות תרומות, ולצערנו מקורות אחרים לא נפתחו עבורנו ואינן עומדות בפנינו.

היה איפוא הכרח לאור המצב הזה לצמצם בשטחים רבים את היקף פעולותינו, ולנהלם רק לפי יכולתנו הכספית, אשר אינה עומדת בשום פרופורציה לצרכים הריאליים וזאת למרות היות מאמצים שהושקעו להגדלת ההכנסות. אפשרויות רבות עומדות גם היום לפני המכבי להתרחבות והגברת פעולותיו, אם תמצא הדרך לצרף כח אדם פעיל ולגייס אמצעים במעמדי דים רציניים, הולמים.

עלינו, על כן, לעשות היום לאחר למעלה מ-50 שנות קיומו חשבון נפש, האם מיצינו את כל האפשרויות? האם כל החברים הותי-

כ ו ל נ ו מ ב ר כ י ם

את צבי נשרי עד מאה ועשרים!

עו"ד יגנס אליהו, פתח-תקוה
יקותיאל, עדה וחביב, תל-אביב
יעקובסון יוסף, רחובות
יקותיאל, יהודית ויוסף, תל-אביב
ימפולסקי מרדכי, חיפה
כספי יצחק, תל-אביב
כספי אריאל, תל-אביב
כספי דב, תל-אביב
כהנוב איה וחיים, תל-אביב
לוריא חיים, תל-אביב
ליבוויץ חיים, תל-אביב
לנברג אפרים, תל-אביב
לובינסקי דוד, תל-אביב
מדר שלמה, תל-אביב
משה מלמד, חיפה
מרקוביץ צבי, רמת-גן
מרקוס זאב, פתח-תקוה
נוביק יואב, תל-אביב
נדב אורי, תל-אביב
סלוצקי פימה, תל-אביב
סגל יעקב, תל-אביב
סלונים יצחק, תל-אביב
עזריאל יוסף, תל-אביב
ד"ר י. פרידמנטל, הרצליה
עו"ד ירמיהו פייגלין, חיפה
פרנקל ולטר, ירושלים
פופובסקי רבקה, תל-אביב
פייגר אברהם, תל-אביב
פופובסקי חנה, תל-אביב
פופובסקי אליהו, תל-אביב
פצינובסקי מרק, תל-אביב
פרידמן יחזקאל, תל-אביב
פרידמן אברהם, תל-אביב
קושנר צבי, תל-אביב
קמינר יצחק, תל-אביב
קוק אריה, רמת-גן
ד"ר רשקס יצחק, תל-אביב
רובינס ציפורה, תל-אביב
רובינשטיין שלמה, חולון
רוטשטיין דוד, רמת-גן
רוזי אהרון, תל-אביב
שמואלי זאב, חדרה
שלוש זכי, תל-אביב
שמיר קופרשטיין שמאי, תל-אביב
שני מתתיהו, נס-ציונה

אברבנאל זאב, תל-אביב
אשכנזי משה, ירושלים
אפשטיין אלכסנדר, חיפה
ד"ר אטלס רוברט, תל-אביב
אלמגור דוד, ירושלים
אהרני יעקב, רחובות
ארינון נחום, תל-אביב
אבני דוד, ירושלים
אבירזי יעקב, ירושלים
אטקינד אברהם, תל-אביב
אלמגור דניאל, תל-אביב
אפשטיין אלכסנדר, תל-אביב
א. אלכסנדרוני, רמת-גן
בולדה גרשום, תל-אביב
בכר שמואל, תל-אביב
ברנשטיין יהודה, עקרון
ד"ר א. בירם, חיפה
בהרב יקותיאל, חיפה
בן-עמי עובד, נתניה
בכר יצחק, תל-אביב
בוסתנאי אבולעפיה, רמת-גן
בן-ישך אבנר, רמת-חן
בן-דרור מרדכי, פתח-תקוה
בן יעקב אהרון, באר-שבע
בר-אילן אהרון, תל-אביב
בן-גרא אליהו, תל-אביב
בן-סירא יעקב, תל-אביב
ש. גור, בית-דגן
גולדמן יעקב, תל-אביב
גוט ישראל, ירושלים
גרין אברהם, תל-אביב
גדעוני עליזה וגרשון, רחובות
דנין שרה וחירם, ירושלים
דננברג ישראל, תל-אביב
דיסקין יצחק, תל-אביב
דניאלי אברהם, תל-אביב
הרמן מאיר, נס-ציונה
הלר בנימין, תל-אביב
ד"ר מ. הרניק, תל-אביב
עו"ד הניגמן יעקב, תל-אביב
הרצוג לפטה וארתור, תל-אביב
וילנציק יוסף, רמת-גן
וירוביץ בתיה ואריה, תל-אביב
י.מ. טוקטלי, תל-אביב
יקותיאל שולמית וישראל, רמת-גן

ברכת יו"ר הנכבי

לצבי נשרי מחנכם של מחנכים, מדריכם של מנהיגים,
מורם של מורים, מעצב האופי של הנוער העברי בטרם
קום המדינה, סמל ומופת למכבים, לאיש הסדר, המשמ-
עת והדייקנות.

תודת תנועת המכבי והערצתה מובאת לך ביום
הולדתך ה-85.

הגדלת לעשות בתקופת פעילותך ואלוקי ישראל שומר
עליך כדי שתשרה עלינו מדוגמתך. כן, ירבה ויוסיף לך
שנים טובות ותמשיך להיות בתוכנו אהוב יקר ופשוט.

כה לחי!

(—) שלום זיסמן

יו"ר הנהלת הפתירות מכבי ישראל

חִזְק וְאַמֵּץ